



ನಾಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಾಳು

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಹೊಲ ತೋಟಗಳಿದ್ದವು. ರೈತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ ರೈತನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ರೈತ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೈತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ಹೊಲ ತೋಟವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದೂ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನೀರು, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಊರಿಗೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ, ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಹೊಲ ತೋಟದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತೋರದೆ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಹೊಲದ ಪೈರು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೆ, ಸೊಂಟದತ್ತರಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೊಲದ ಸಂಸಾರ ಹುಲ್ಲಿನ ಬೆಳೆ ನೋಡಿತು. ಓಹೋ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಎರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಬಂದ ರೈತ ಸೀದಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಪೈರು ಕಾಣಿಸದೆ, ಬರಿಯ ಹುಲ್ಲು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ರೈತ ಕೋಪದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೈದನು. ನಂತರ, ತನ್ನ ಮೊದಲನೆ ಮಗನನ್ನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, 'ನೀನು ಹೊಲದ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೀಳಬೇಕು' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹಿರಿಯ ಮಗ 'ಆಗಲಿ ಅಪ್ಪ ನಾಳೆ ಖಂಡಿತ ಹುಲ್ಲು ಕೀಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮೊಲದ ಮಕ್ಕಳು, ತನ್ನ ತಾಯಿಯು

ಬರುವಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು, 'ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ, ರೈತ ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಹುಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಹಾಕು ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು.

ತಾಯಿ ಮೊಲ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ರೈತನ ಮಗ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಮಕ್ಕಳು 'ನಾಳೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದವು. ಆಗ ತಾಯಿ ಮೊಲ, 'ಏನೂ ಭಯ ಪಡಬೇಡಿ ನಾವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರೈತ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಕಳೆ ಎಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು, ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೀಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಅವನೂ ನಾಳೆ ಕೀಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮೊಲದ ಮರಿಗಳು ತನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದವು. ತಾಯಿ ಮೊಲ 'ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ, ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ರೈತ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಎರಡನೆಯ ಮಗನೂ ಹುಲ್ಲು ಕೀಳಲಿಲ್ಲ. ರೈತ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತನ್ನ ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, 'ನಿವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸರಿ ನಾಳೆ ಕೀಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದರು. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಾಯಿ ಮೊಲ ಬಂದಾಗ ಮರಿಗಳು 'ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ರೈತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ' ಎಂದು ಹೇಳಿದವು. ಅವರೇನೆಂದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ 'ನಾಳೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದವು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಾಯಿ ಮೊಲ 'ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತೆಯಿಂದ ಇರಿ' ಎಂದಿತು.

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರೈತ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಬೇಸರಗೊಂಡ ರೈತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನಂಬಬಾರದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು 'ನಾಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಹಾಳು' ನಾನೆ ಬಂದು ಕೀಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಂದ ನಂತರ ರೈತ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವು. ತಾಯಿ ಮೊಲ 'ಮಕ್ಕಳೇ ನಾವಿಲ್ಲಿರುವುದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ, ಒನ್ನಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊಲವನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ' ಎಂದು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೂರ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

-ಡಿ.ವಿ. ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು